

ni več mnogo. Kar danes še pišete dopisnico na upravo »Našega doma« v Mariboru, Aleksandrova cesta 6.

»Naš dom« izide dne 15. februarja.

Gospodarstvo.

Važno za vinarje, vinčarje in šole. Vinarski in sadjarski odsek Kmetijske družbe v Mariboru je poveril g. A. Zmavcu, direktorju srednje vinarske in sadjarske šole v Mariboru, prireditelj letaka v obliki brošure o našemu živalskem škodljivcu vinske trte, o grozdnem sukaču (senenem črvu in kiseljaku), ki povzroča tudi že pri nas vsako leto milijonske škode. Letak je v tisku in se bo kmalu v tisočih izvodih razpošiljal. Opremljen je s podobami. Dragocena je priloga v barvotisku s 12 podobami škodljivca po naravi, umetniško delo enega najboljših slikarjev žuželk v Nemčiji. Razen točne, pregledne razlage podob in splošnih opomb vsebuje letak ta-le glavna poglavja o škodljivcu: opis, razvojni cikel in način življenja, škoda, zatiranje, potreba poročevalne službe itd. Letak se pošlje na ogled vsem kmetijskim podružnicam po vinarjskih okoliših Slovenije z vabilom, da si ga skupno naroče za svoje člane vinarje. Ako bi se katero podružnico nehote prezrlo, naj piše po letak navedenemu odseku. Knjižica se pošlje brezplačno tudi sreskim kmetijskim referentom v vinorodnih okrajih. Cena bo predvidoma 5—10 Din, pri skupnih naročilih potom kmetijskih podružnic pa še znatno nižja. Krasni barvotisk sam je že več vreden. Vinarji, vinčarji in šole se na to času primerno in temeljito strokovno delo že zdaj opozarjajo. Vsakdo bi ga moral proučiti še pred letošnjo trsnno rezjo, da se na njem že letos izdatno okoristi.

Mala Nedelja. Dne 6. februarja je zaključil s prekrasnim, deloma naravnost ganljivim govorom g. Levstik iz Celja tridnevni sadjarski tečaj v Soli. Spretno je obdelal v zanimivih predavanjih najnujnejša poglavja iz sadjarstva, ki bi naj donosala ravno tukajšnjim sadjarjem nov vir dohodkov. I omagal mu je teoretično in praktično g. Stampar. Tečaj je bil dolga obiskana. Veseli obrabi tečajnikov so pričali o resnem zanimanju za stvar. Delata je bila včasih prav živahna. Zelja vseh udeležencev je, naj nas gospod Levstik še razvedri s svojo segavostjo in obogati s svojim strokovnim znanjem. Hvalični smo govornikom in izvrstnemu načelniku Kmetijske podružnice, ki je organiziral potrebni tečaj. — Izvanredno veliko postavnih fantov nosi za klobukom pozivajo. Novincem na čast in v pouk priredi Slomškovo prosvetno društvo 27. februarja v Društvenem domu poslovnih večer z izbranimi sporedom. Na vsopredju je med drugim pelje vojaških pesmi in znamenita Finžgarjeva igra »Veriga«. Tudi za smeh je poskrbljeno v izdatni meri. I očasile torej naše vojaške novince s številnim obiskom domačini in sosedje.

Prosvetna zveza priredi v sredo in četrtek, dne 16. in 17. februarja v Slomškovi dvorani v Križevcih gospodarski tečaj. Predavanja se začnejo ob 9. uri in trajajo dopoldne. Opoldne je do 1. ure odmor. Od 1. do 4. ure popoldne se predavanja nadaljuje. Tečaj je brezplačen. Ker se bodo obravnavale te gospodarske, občeokoristne reči, pričakujemo prav obilne udeležbe tudi iz sosednih župnij.

Mariborski trg, dne 5. februarja 1927. 78 slaninarjev je pripeljalo 285 zaklanih svinj na trg, kjer so prodajali meso in slanino po 1050 do 25 Din na drobnjo, po 14 do 17 Din na debelo; pri domačih mesarjih so ostale cene pretečene dne. — Perutnine in domačih živali je bilo okoli 600 komadov in so prodajali piščance po 20 do 35, kokoši pa po 80 do 125 Din komad; domače zajce pa po 8 do 25, divje pa po 30 do 50 Din komad. — Krompir, zelenjava, druga živila, sadje, cvetlice. Krompirja so pripeljali samo 5 vozov, druge zelenjave pa 6 vozov na trg, tako, da trg ni bil prav dobro založen, pa tudi obiskana ne. Cene so bile krompirju 1.75 do 2.25, kislemu zelju 3 do 4, kisli repi 2, sladki repi 2, svežemu zelju 2.50 do 3, maslu 44 do 46, kuhanemu 46 do 48, čajnemu 50 do 56, medu 25 do 30 Din kg, solati endiviji 2 do 3, ohrovtu 1.50 do 2.50, karfiolu 3 do 10, artičokam 3 do 4 Din komad. Mleku 2.50 do 3, smetani 12 do 14, oljnému olju 26 do 36, bučnemu olju 20 do 25 Din liter. Sadju: jabolkam in hruškam 3 do 12 Din kg, dateljem 25 do 35, orehom 10, loščem 32 do 35 Din kg, limonam 0.75 do 1, pomarančam 1 do 3 Din komad. Cvetlicam 1 do 3, z lonci vred 15 do 50 Din komad. — Lončena in lesena roba 1 do 100 Din, brezove metle 250 do 6, leseni ročni vozički 100 do 300 Din komad.

Seno in slama na mariborskem trgu. V sredo, 2. februarja je bilo 7 vozov sena in 4 vozovi slame, v soboto, 5. februarja pa 18 vozov sena in 5 vozov slame na trgu. Cene so bile senu 70 do 110 Din, slami pa 50 do 65 Din za 100 kg.

Kmetje v okraju Pohorja in celo Dravsko polje, pozor! Podpisani lesni trgovci Vam naznanja, da kdo še hoče prodati borov, smrekov ali jelkin les za rudokope, naj se oglasi sigurno do 16. t. m., ker na poznejše ponudbe se ne bo več reflektiralo. Koliko bo pa še došlo ponudb do 16. februarja se bo les še prevzel po sedajni dnevni ceni. Kmetje, kakor Vam je znano, pada danes rapidno cena vsem potrebščinam, katere imajo na prodaj kmetje. Ako hočete imeti sigurno in varno kupiti še ves vaš les, katerega ponudite do imenovanega roka po dnevni ceni od kučičnega metra franko vagon Hoče, Rače, Pragersko, Sv. Lovrenc in Ptuj. Ponudbe pošljite na naslov: Dragotin Korošec, Rečica ob Paki. 152

Pisma iz domačih krajev.

Savci pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Leta 1901 so naši dobri vaščani za vaško kapelico naročili zvon, ki je marsikateremu zapel mrtvaško pesem, a bridka vojska ga je pobrala. Neustrašeno so naročili leta 1921 drugega, ki tudi naznanja na hitrem po smrti določljivih Savčanov in res, tako se je tudi dne 4. t. m. opoldne oglašil, ko mnogi niso slutili o smrti dobre, pridne in krščanske matere ozir. vdove Earbare Prigl roj. Farič v Savcih št. 61. Pokojna je pred par ur pred smrtjo prejela sv. zakramente ter mirno v Gospodu zaspala. Priporočamo jo v molitev in blag spomin.

Sv. Tomaž pri Ormožu. No, sedaj so pa spel popi zmagali! Tako se je izrazil nek naš napredni faran. Hvala Bogu in našim zavednim volikom, v katerih vrstah so tudi naši Tomaževčani. Se smo mežje, ki se zavedamo, kaj je naša sveta dožnost napram naši SLS, katere se res bori za pravice našega naroda. Toda tudi med nami so ljudje, kateri kopljejo grob svoji lastni deci, kateri zastrupljajo te mlade, čiste duše poselro potom časopisja. Zalostna jim majka! Vas pa, dragi sefarani pozivam, da delamo vsi za dosego ciljev naše SLS. Zmaga bo ni mora biti naša! Naša volja in politično prepričanje bodi kakor iz kremenca. Znabiti pridobimo za sebe tudi onih par zasleplencev, katere vsi poznamo, saj so iz naše srede. Vi pa nasprotniki vedite, da boste izgubili iz površja tako, kakor resnično je zmagala SLS.

Sv. Lenart nad Laškim. Lep vzgled požrtvovalnosti ob času volitev nam je dal naš novi župljan Anton Beznik. Na dan volitev je ob 1. uri ponoči šel odhod, da se je peljal po železnici v svojo domovinsko občino Medvode na Kranjskem, kjer je spustil kroglico v skrinjico naše stranke. Čast in hvala mu. Mnogi naši prišlasi pa so imeli svoj volilni lokal takorekoč pred nosom, pa jih ni bilo videti na volišču. I ričakujemo, da bodo drugkrat izvršili svojo volilno dožnost, da lo tako naša zmaga nad nasprotniki še bolj sijajna. — Letos lomo imei tukaj prvokrat sejme, in sicer: prvega na cvetno soboto, drugega 5. julija, tretjega 15. sept., četrtega 4. novembra. Za naše sejme sta se posebno potegovala naš poslanec in sedanji minister g. dr. Gosar in bivši živinodržavnik v Laškem g. dr. Jerina, ki ga je I celj premestil odtod.

Murska Sobota. Kdo se ne bi smilil petdesetih dijakov, ki so iz stanovanja vrženi na cesto? V takem položaju so naši dijaki v Murski Soboti. Ze tri leta so v začasnem posloju ne danje farne šole. To jim je čano na razpolago le do konca šolskega leta. Kam potem jeseni? Namerava se zidati, toda sredstev je zelo malo. V tej sliki se obračamo na dolra srca po širni domovini. Kdor si kupi vsaj eno srečko dobrodne loterije za dijaški zavod »Martinišče« je že nekaj pripomogel. Srečka stane le 5 Din. Dobitki so številni in bogati. Zrehanje se vrši 1. maja. Izrebane številke priobčimo v časopisih.

Škofjavska. Danes že župan in nikdar več! Tako so zaklicali naši zavedni voliki dne 23. januarja na občini Škofjavskega gospodu županu. Odkod ta zavednost prišlasev SLS? Gospod župan, po milosti, po kakšni, on dobro ve; pred kratkim se zagrizen demokrat, zahotelo se mu je še po nekaj višjem. Ker pri demokratih ni imel izgleda, hajd v Zagreb k Radiču. Da mu vsaj pot ne bo zastoj, ga je gospod Radič posadil na drugo mesto kandidatov za oblasno skupščino na svoji listi za okraj Celje. Dobro volje jo je primahal nazaj iz Zagreba. Župan in kandidat — o kakšna čast! Toda kako čudna so pola človeškega življenja. Za poslanca ga ljudstvo ne mara, to je pokazalo dne 23. januarja, ko je so glasno sklenilo, da gospod Kežuh ne sme v Maribor. Da ga pa tudi za župana ne marajo, to bodo naši vrli občani kmalu pokazali. Da gospod Kežuh še ni zrel za župansko mesto, to kaže s svojim delom. Navzel se je nekega duha gerentstva, ter se ne ozira več na sklepe odbora in ne na sejne zapisnike. Kaj je z razpisom službe tajnika? Gospod župan! Igra, katero v tej zadevi igrate, je precej nevarna. Fazite, da jo ne boste zaigrali. Časi samovlad so minuli. Občan.

Paška vas. Gasilno društvo priredi na pustno nedeljo, dne 27. t. m. pri g. Mihelcu v Laški vasi pustni zabavni večer. Čisti dobiček se porabi za nakup nove motorne brizgalne.

Št. Janž na Vinski gori. Dne 2. februarja t. l. so pretekla štiri leta, kar je umrl tukajšnji nepozabni, blagopokojni župnik v pokolu Mihal Stršek. I red dobrih dvema mesecema pa nas je zapustil preč. g. župnik Franc Gosak, ki je pasel duše v tukajšnji fari 16 let. — Kakor je vladal pred štirimi leti na Svečnico v šentjanški fari žalest, tako je na letošnje Svečnico prevladovalo veselje. — Črhajali smo useljenje (inštalacijo) našega novega župnika, preč. gospoda Mateja Weissa. Vsa fara se je radovala, da more pozdraviti v svoji sredini svojega novega dušnega pastirja. To veselje se je pokazalo tudi na zunaj. Na predvečer Svečnice je priredil domači pevski zbor svojemu novemu gospodu župniku podoknico. Okoli župnišča se je nabralo mnogo ljudi, ki so dali duška svojemu veselju z glasnimi živjivo-klici. Na praznik je zasijalo solnce, kot da se hoče vsa narava radovali z nami. Strelji so naznanjali daleč naokrog, da se je vršil v naši fari veselo dogodek. Pri sv. opravilu je pozdravil preč. gospod dekan našega novega župnika s prav toplimi besedami. Kakor je gospod dekan želel g. župniku vso srečo in zadovoljstvo na novem mestu, tako mu želimo tudi mi, da bi dolgo, dolgo let srečen in zadovoljen pastiroval v šentjanški fari.

Loka pri Zidarem mostu. Ze dolgo ljudje ne pomnijo, da bi zvonovi v Loki v enem mesecu zvonili tolikim župljanom zadnje pozdrave. Sedem smo jih januarja spremili k večnemu počitku. Med drugimi je 19. januarja spremljal pri podružnici sv. Jurja na zadnji poti nad vse veličasten sprevod daleč znano in izredno priljubljeno g. Marijo Jurman. Pohotljiva roka rajne mamic je bila vedro odprta pomoči potrebnim; veliko je darovala za domače, pred letom rove zvorove, krasen dar je dala za bodoči novi zvon pri podružnici sv. Jerija, za katerega se zdaj zbirajo deneski, veliko je pedpirala farro in podružno cerkev, naklonjena je bila katoliškim listem, zavedem, misijonom in cela njena hiša se šteje med izobražene in narodno zavedne v fari. Umlivno tedaj, da je tolažila velika mrczica ljudstva s svojo udeležbo pri pogrebu oba gospoda sina, uslužbena pri železnici — Ivan je ob enem na domu posestnik, obč. Hlapajničar, glavni steber krajevne organizacije SLS in odbornik izobraževalnega društva — in tri hčerke: dobrotno gđ. Mari, posestnica v Radečah, Alojzija, poročeno Pragar in marljivo Marijino družbenico Agata. Dne 26. januarja je imel lep pogreb ob asistenci petih duhovnikov spoštovani in delavni posestnik g. Hijacint Moro. Nad 70 let star je v

MALA OZNANILA

Vajenca za sodarstvo sprejme pri prosti hrani, stanovanju in perilu Fran Repič, sodar, Ljubljana, Trrovo. 124 2—1

Hišni strežnik z dežele, z večletnimi spričevaji, pošten, tizen, srednje starosti, iščem službo pod dobrimi pogoji. Naslov v upravi lista. 137

Pelavska ročbina za poeletstvo, najmanj štiri odrasli, za vinogradska in poljska dela, se išče. I lačajo se običajne dneine; stanovanjska hiša, polje, kurivo prosto. Vpraša se pri graščini Socka, pošta Vojnik. 160

Prod. m ali dam v najem dva orala zemlje. Stefan Ekart, Starše 37. Sv. Jarž, I tuj. 125

Hiša, dve sobi, kuhinja in sadni vrt, pripravna za vsako obrt ali za penziorista, pri cerkvi in šoli, se proda. I tujska gora št. 13. 131

Za dobrodošlo gesilno se išče zakonski par, na račun. Nat. točne opise prosim pod »Februar« na upravo lista. 133

Hiša, lep vrt in njiva, nekaj sadnih dreves in vinske trte se takoj ro ceni proda. 20 minut od mesta Maribor, Cesta na Brezje št. 54. 146

Na prodaj je posestvo, 4 orla zemlje v Gaberniku, G. Polskava. Več se izve pri lastniku Iv. Špes. 145

življenju veliko pretrpel, je bil več let cerkveni ključar pri podružnici sv. Eošjana, tajnik pri domači branilnici, mnogoletni podpornik izobraževalnega društva in sploh priljubljen in postržljiv. Tudi do 4. februarja imamo že dva mrlca. Dne 3. t. m. je imela ganljiv sprevod ob veliki udeležbi faranov in številne Marijine družbe gđ. Ema Kranjc, ki je bila vkljub visoki starosti 75 let še zmiraj agilna članica Marijine družbe. I oleg družbine zastave jo je spremljala h pogrebu tudi lepa zastava našega izobraževalnega društva, ker se je tudi za isto rada potrudila in mu bila stalni ud. Vsem svetila večna luč in vsem preostalim naše sožalje! — Volitve so imenitno izpadle. SLS je bila pri nas močna zmagovalka. Naše izobraževalno društvo je imelo dne 2. februarja svoj vsakoletni občni zbor in je priredilo ta dan tudi imbolo v veliko veselje mladine. Obenem je pomnožilo svojo knjižnico začetkom februarja za 52 knjig.

Sv. Križ pri Mariboru. V soboto, dne 29. jan. je minulo 25 let od poroke Ivana in Cecilije Čepe, našega dolgoletnega cerkvenega ključarja. Prva žena, s katero je živel v srečnem zakonu, mu je bila umrla leta 1900, in v svojem drugem zakonu je dosegel srebrni jubilej. V nedeljo zvečer se je zbrala vsa družina — 10 otrok — v svoji rojstni hiši, da čestitajo svojim staršem, predvsem svojemu očetu, ter jima obnove svojo ljubezen. Rodbina Čepejev je v naši župniji med najstarejšimi in v sorodu z dvema duhovnikoma, Janezom Čepe, bivšemu kaplanu v Jarenini, umrlemu v Mariboru 1817, ter Francem Čepe, b. dekanu istotam (1835—1861). Hčerka obeh jubilarov, Otilija, deluje že več let na naši šoli kot vzgledna učiteljica. Uglednima slavljencema želimo vsi sosedje in prijatelji isto, kar jima je želela ožja družba gostov tisto nedeljo zvečer: Eog vama daj še vnaprej obilo sreče in blagoslova! — Zlato poroka sta pa obhajala v pondeljek, 31. januarja zakon-

Ponovna prostovoljna prodaja

oziroma parcelacija posestva »Prenuš dvor«, Zbelovo pri Poljčanah.

Prostovoljna prodaja posestva »Prenuš dvor« v celoti, oziroma po parcelah, se nadaljuje v nedeljo, dne 20. februarja t. l., od 10. ure dopoldne naprej.

Posestvo, ki je neobremenjeno, meri okroglo 45 oralov in obstoji iz cirka 16 oralov gozda, dalje vinograda, sadonosnika, njiv in travnikov. Na posestvu stoji lepa enonadstropna hiša z mlinom, viničarsko poslopje, dve prtilični hiši in več gospodarskih poslopij. S parcelacijo je mogoče doseči štiri samostojna gospodarstva, vsako s stanovanjsko hišo.

Posestvo je oddaljeno od Poljčan ¼ ure in leži v bližini glavne ceste v smeri Poljčane—Konjice. Železniška postaja Poljčane (¼ ure oddaljena), odnosno Zbelovo ali Sp. Laže na progi Poljčane—Konjice (¼ ure oddaljena).

Pismene ponudbe sprejema in daje pojasnila odvetniška pisarna g. dr. Ivana Fermevca v Ptuj.

Pojasnila na licu mesta se dobijo pri upravi »Prenuš dvora«, ali pri posestniku g. Josipu Groseku, Zbelovo pri Poljčanah št. 48.

Interesenti se vabijo k prodaji.

Cena in plačilni pogoji ugodni.

157

Točna in solidna postrežba!

Ustanovljeno 1909.



Kilne pase

trebušne obveze, proti visečemu trebuhu, poljučim ledvicam in znižanju želodca, gumijeve nogavice in obveze za krčne žile. Umetne noge in roke, korsete, bergle, podloge za ploske noge, suspenzorije in vse aparate proti telesni pošodbam izdeluje staroznana tvrdka

FRANC PODGORŠEK, BANDAŽIST, MARIBOR
Slovenska ulica 7.

Pismena naročila se točno izvršujejo ter pošiljajo po povzetju.

Somištednik, širite naš list!

Zahvala.

Povodom nepričakovane smrti iskreno ljubljene hčerke v najlepši starosti 27 let, gospe

Marije Klavora roj. Gorjup

čutim dolžnost, da izrekam javno zahvalo vsem tistim, ki so v dnevih mučnega trpljenja za časa boleznii imenovane sočuvstvovali z menoj in mi izrekli k težki izgubi edinega otroka v tolažbo sožalje.

Posebno se zahvaljujemo g. dr. Ilrovatu, vodju bolnice v Ormožu in njegovi soprogi za številne obiske, č. duhovščini, zastopnikom le-nartskih družin, moškemu zboru za globoko ganljivi žalostinki, darovalcem vencev in vsem, ki so rajno spremili po zadnji poti do hladnega groba.

Sv. Lenart v Slov. goricah, dne 6. februarja 1927.

Marija Dimnik, mati.

»Ka Antea Harih in Marija Waldhuber v krogu svojega ožjega rodstva. Zlati ženin je iz starodavne rodbine Harihove, ki je gospodarila na Vrblavem posestvu na Slemenu, zlata nevesta pa iz rodbine Waldhuberjev, ki so živeli na Jegičevem gruntu. Občo pozornost je vzbujala zlata nevesta s svojo živahnostjo in korajžo ter srčkane vaukine, ki so svoji babici in dedku govorile pretepe napitnice. Zares, zdravo je bivali na svežem planinskem zraku! Tu narod biva še krepak! Lepa slovesnost bo ostala vsem v trajnem spominu.

Sv. Križ pri Mariboru. Naše vrle igralko so nam na Svečnico ropet pokazale, kaj premore gorečnost za izobrazbo! Oh ti podredna svojeglava Minka! En čas se je zdela, da boš zmagala svoje stroge gospodinje in tiste hude dekletke, nazadnje si pa le prišla ponižna in skesana domov k svoji ljubi mami in k svojima dobrima sestricama! Tako si se jim usmilla, ker so te povsod naglali iz službe, da je še nam gledalcem bilo težko pri srcu! No, potem si pa bila le srečna, ko si dosegla odpuščenje pri strogi gospe Mazinec, in ko so ti podale roko Hermina in Pavlina! Zakaj pa nisi prej ubogala dobrohotne Fani, ki te je svarila pred nepremišljenimi koraki! Huda Kata te je malo preveč silila z šganji — pa saj si bila sama kriva, ker si jih zabelila s listo mastjo, ki je bila za čevlje mazati! Zares, lepo je bilo! Le večkrat še kaj takega!

Gor. Sv. Kungota. Da se naše katoliško Prosvetno društvo giblje, dokaz prekrasna igra dne 2. februarja »Pastirci in kraljice«, ki so jo prav lepo odigrali udeje našega društva. Bil je sicer ples v vasi, a ljudje željni poštenega razvedrila, prišli so v mogočnem številu ter napolnili šolski prostor do zadnjega kotička. Vnovič si videl moške in ženske iz sosednjih župnij, ki se niso ustrašili daljnega pota. Predavanje o igri je izborna izpeljala šolska deklica, hčerka g. grofa Bubna, nakar je Avguštin Žizek navdušeno deklamiral Gregorčičevo pesem. Igralci so se res potrudili ter so bili od občinstva burno aklamirani. Tako se dela na prosvetnem polju tukaj na jezikovni meji, kjer še je bilo pred malo časa pred prevratom živahno raznarodovanje za famozno »Südmarko«. Zato pa prosimo vse č. gg. duhovnike in druga dobra srca, ki ste prešli »milo prošnjo« s položnico, da velikodušno priskočite na pomoč z denarno podporo, da si letos postavimo ozir. preuredimo cerkveno hišo v Društveni dom. Obmejne postojanke so predvsem potrebne izdatne pomoči, tolikoholj tukaj, ker ima mladina veliko veselje do narodnega in prosvetnega dela. Starejši ljudi bo težko pridobiti za narodno idejo, gre, da vsaj mlajši rod vzgajamo v narodnem duhu, ter da mu vcepimo gorečo ljubezen do zlatega maternega nam jezika in do rojstne slovenske grude. Vsem blagim dobrotnikom se bo naša mladina bogato oddolžila v vstrajnem prosvetnem delu ter obljubila, da bo jezikovna obmejna postojanka Gor. Sv. Kungota postala močna trdnjava v narodnem in verskem oziru.

Gornja Sv. Kungota. Nova zvezda se je prikazala v Gornji Sv. Kungoti. Zvest pristaš Radiča prerokuje — ljudje čujte — ljudne reči trosi okoli te klobasarije: Pravi, da naša katoliška vera bo še samo malo časa trajala, potem bo pa izginila kakor meg. Lutrova vera bo pa ostala do konca sveta. Pravi, da je zato tudi Luter izstopil iz katoliške vere, ker je znal, da bo trajala le malo časa. Hop, prerok, Jaka, sedaj si ga polomil, pa ne, ta človek zna strašno dobro cerkveno zgodovino — ubogi mi, kaj naj začnem? No to je še tolažba, da je to zadnji zdihljivi aboge propadle stranke, no, ne to take site, očka, le potolažite se, Lutra pa si lepo v žakelj zvežite, da se ne razpase po župniji.

Sv. Rupert v Slov. gor. Bralno društvo vabi v nedeljo, 20. t. m. cenjeno občinstvo na uprizoritev lepe podučljive igre »Mlinar in njegova hči«, ki se vrši ob tretji uri popoldne v prostorih stare šole.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Tragična smrt. Dne 31. jan. so se zjutraj v Podgorcih pri ženinu Ivanu Zorko zbirali gostje, da bi šli na Brsnico po njegovo nevesto, Matildo Hanželič; med njimi je bila tudi 46 letna vdova iz Brsnice, Ana Marin vlg. Zihavec. Pri običajnem zajutruj ko kar zadene na desno stran lica in v levo roko kap. Poslali so takoj po duhovnika in po zdravnika v Muretince. Toda domači župnik ji ni mogel drugega podeliti, kot sv. poslednje olje; a zdravnik je dal injekcije in konstatiral, da se bliža katastrofa; in je res še isti dan ob 1. popoldne izdihnila. Po smrti svojega moža, Franca Marin, ki je leta 1918 kot vojak umrl v Olemcu, je živela vzgledno kot vdova in skrbna mati svojim štirim nepreskrbljenim otrokom. Blag ji spomin in pomilovanje žalostnim svatom.

Sv. Bollenk pri Središču ob Dravi. Volitve v oblastne skupščine so spravile naše samostojne, pravilno nesamostojne, ki so se v teku treh let iz strastnih liberalcev prelevili v razne stranke, tako 1. v demokrate, 2. v samostojne kmetijske ter 3. zašli Radiču, ob vsi pamet. Gospod Stipica Radič pri večini naših še tako zagrizenih sovražnikov naše mogočne Slovenske ljudske stranke ne vleče, ker je vsakomur znano, da je Stipica varal ves hrvaški narod; Bollenčani, po večini prebrisane glave, se ne dajo farbati od Radičevih agentov, kakor so to Rojs itd., izjemo delajo le Zabavniki. Samostojneži, današnji radičevci so z vso sigurnostjo računali na popolno zmago, a doživeli so razočaranje in popoln poraz. Franc Zabavnik iz Vodrane je hotel pridobiti volitve z žganjem, obljubil pa tri buteljske žganja vsakemu volilcu, ki bi volil Radičeve kandidate. Vse to ni pomagalo! — Nekateri so menda žganje popili, a volili so po svoji vesti in pameti. Čast jim! Izid volitev to dobro kaže, kajti samostojneži in radičevci so nazadovali od volitev v narodno skupščino za 74 glasov; prej 125 glasov, sedaj le 51 in še te le po milosti nekaterih kratkovidnežev. Želimo in upamo, da se v prihodnje spametujejo ter poslušajo naše moze. Večina nekdanjih samostojnežev je bila pač mnenja, da nikalor ne gre iti po navodilu gg. Zabavnikov, ki zmiraj vse pokvarijo. Ciril Zabavnik je priredil nekaj zaupnih sestankov v prilog radičevcev. Vsi ti sestanki so bili brezuspešni, ter je moral pobežniti imenovani povsod. Zadnje dni pred volitvami so poklicali uskoka Rojsa iz Ormoža, no, ta je za vsezadnje pokvaril vse, še dobri pristaši Samostojne stranke so pri volitvah glasovali z našo SLS, ali pa se, vsaj nekateri, volitve sploh vzdržali. Na volilnih sestankih pri Gregorinčiču na Kogu in pri Zabavniku v Jastrebcih je Rojs po 1 in pol ure kričal, kdel in zabavljajl čez vse. Vseprek je zmerjal s tatovi, lumpi, goljufi itd. Vsak poštenjak, ne pristaš naše stranke, se je zgražal nad govorom tega človeka. Na zadnjem sestanku ni mnogo manjkalo, da bi Rojsa lastni pristaši postavili na hladno, kamor je apadal. Vse kaj drugega so bili sestanki naše zmagovite SLS, na kojih je mirno, dostojno in v izvrstno zasnovanem govoru poročal naš kandidat, viničar g. Peter Rozman. Da so njegove besede padle na rodovitna tla, so pokazale volitve. Čast gre vsem našim volilcem! Izvrstno so se držali Godeninci, Vodranci, Jastrebcji, Kog, Gomila — tudi Vitan, Lačaves, Brezovčak in Zasavci so bili to pot po večini naši.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Izkaz darov za pogorelece v Apačah pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Podpisani odbor je prejel naslednje prispevke: zbirka 70 Din, posl. Ivan Vesenjak 6000 Din, č. g. župnik Ogrizek 10 Din; po g. srezkem poglavarju dr. Vencič Hranilnica in posojilnica v Ptuju 1000 Din in Kreditna banka v Ptuju 300 Din; č. g. župnik Ivan Goričan 100 Din; Staj. hranilnica v Gradcu na pobudo g. ravnatelja Majcena (po srez. pogl. v Ptuju) 4000 Din, Posojilnica v Mariboru 1000 Din, g. Ivan Traun, trgovec, Ptujška gora 200 Din, Južnoštajerska hranilnica v Celju 500 Din, Ljudska posojilnica v Celju 200 Din, Trgovska zadruga v Ptuju 1000 Din, Posojilno društvo v Ptuju 2500 Din, Kmečka hranilnica in posojilnica v Ptuju 1000 Din; škofjska zbirka po cerkvah lavantinske škofije 25000 Din. — Skupno: 27.880 Din. — Izven pomožnega odbora se je pogorelec razde-

lilo: podpora velikega župana v Mariboru po 4000 Din, in drž. podpora po 39.000 Din, katero je s svojim neumornim prizadevanjem izposloval narodni poslanec gospod Vesenjaj. Njemu in vsem blagim darovalcem, zlasti pa še pred. lav. škofijstvu, ki je s svojo zbirko odprlo toliko dobrodelnih rok, izreka podpisani odbor imenom bednih pogorelecev najprisrčnejšo zahvalo: Bog plati! — Pomožni odhod za pogorelece v Apačah pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, dne 31. decembra 1926.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Tukajšnji esperantisti so priredili v nedeljo, dne 30. jan. t. l. v gostini gospoda Jakoba Novak, svoj družabni večer z igro, srečolovom itd., ki je bil zelo dobro obiskan. Tudi veselogra »Stari grehi«, je pod spretnim vodstvom našega splošno priljubljenega zdravnika g. dr. Pirnata, prav dobro uspela, zakar mu bodi izrečena najlepša zahvala. Hvala tudi vsem, ki so, bodisi kot darovalci dobrotkov, igralci, gostje ali na kakšen način pripomogli k uspehu prireditve in prosimo, da nam ostanejo tudi v bodoče tako naklonjeni. Hvala povsem cenj. gostom iz Maribora, Hoč, Ruš in Fale, ki so se pa morali, žalibog, radi neugodnih prometnih zvez takoj po igri vrniti. Na svidenje!

Makole. Naša društva pridno delajo. Dne 26. decembra pr. l. je priredilo Prosvetno društvo igro »Krivopriševnik«. Društveni sestanki se vrše redno vsak mesec. Orlovska organizacija napreduje. S svojimi poučnimi sestanki in s telovadbo trga mladino gostilnam in vzgaja v pomoč in ponos staršem in narodu. Vas fantje, kateri se niste v orlovski organizaciji, vas vaši tovariši vabijo v orlovske vrste, da z njimi skupno korakate skozi pot življenja k svojemu cilju. Raznik Brezmadežne 8. dec. smo tudi dostojno proslavili Orli in Orlice s skupnim sv. obhajilom. Naši Orličji in Orličice tudi pridno telovadijo. Vas vse, ki ljubite mladino in katoliška društva pa prosimo, da jo podpirate, saj ona je bodočnost naroda. Bog živi!

Slovenjgradec. Volitve v oblastno skupščino so se izvršile pri nas povsem mirno in v lepem redu. Kakor znano, je odnesla zmago na celi črti naša Slovenska ljudska stranka. Po objavljenem rezultatu so pa tudi naši nasprotniki znali prenašati njih temeljit poraz v splošnem še dosti možato in dostojno. Izjemo je delal samo neki Čreslovnik, pisar pri okrajnem sodišču, katerega je popolna in sijajna zmaga našega poštenega ljudstva strahovito razburila. Svojemu nezadovoljstvu o izidu volitev je dal duška s tem, da je v Gollovi gostilni razgrajal skoro do polnoči ter pri tem izbruhal dokaj najnesramnejših psov na naše volilce meščane in kmečkega stanu, kar si bomo dobro zapomnili. Da bo pa javnost zaznala, kakoga kova in značaja ta ta gospod je, še povemo to, da je ob času Korošec—Davidovičeve vlade prišel k nekemu sestanku članov Slovenske ljudske stranke ter tam priložil svoj vstop v krajno organizacijo SLS v Slovenjgradu, nakar je bil tudi vpisan, toda ko nam je pozneje zopet hrbet obrnil, nismo prav nič žalovali za njim. Priporočamo tega gospoda dež. sodnemu svetniku in smo prepričani, da ga bo primerno podučil, kako se je treba vesti tudi izven službe uslužbencu, ki ima svoj kruh od davkoplačevalcev, kateri pač ne bodo trpeli, da bi jih kdorkoli javno zasramoval zaradi njih političnega mišljenja.

Saleška dolina. Zadnjič smo v odstotkih pojasnili, kako so se posamezne občine v naši dolini udeleževale volitev dne 23. jan. in kako so volile glede na pripadnost k naši stranki. Poglejmo še, koliko so dobile nasprotnne stranke v posameznih občinah. Druga skrinjica je bila združenih socialdemokratov. Razmeroma največ je dobila ta skrinjica v občini Skale, kjer je dosegla 41% vseh oddanih glasov, za njo pride Velenje s 35%, potem Soštanj z 28%, Topolšičica z 21%, St. Ilj z 15%, St. Janž z 8% in St. Andraž z 1%. Tretja skrinjica je bila Pučljeva. Največ odstotkov oddanih glasov je dosegla v občini Topolšičica, in sicer 12,9%, za njo pride St. Janž z 7%, potem Soštanj z 0,9%, Velenje z 0,8%, Škale z 0,7%, St. Ilj z 0,5%, St. Andraž z 0%. Zerjavovi demokrati so dobili razmeroma največ v Soštanju, namreč 20%, potem v Velenju 8%, v St. Andražu 4,8%, v St. Ilju 4,39%, v Topolšičici 4,32%, v Skalah 2% in v St. Janžu 0,8%. Razmeroma je torej socialdemokratov največ v Skalah, najmanj v St. Andražu. Samostojnih kmetijev ali Pučelj-radičevcev je razmeroma največ v Topolšičici 12,9%, najmanj v St. Andražu nič. Zerjavovcev je največ v Soštanju: 20%, najmanj v St. Janžu: 0,8%. Celotno razmerje strank v Saleški dolini je za našo stranko 68%, za soc. demokrate 18%, za Zerjavovce 9%, za Pučelj-Radičevce 4%; desetink v tem slučaju nismo poštevali.

Petrovci. Marsikateri izven naše občine je mislil, da vsled tega, ker imamo župana iz vrst Pučeljvih pristašev, je ljudstvo naše občine že po večini in liberalnem taboru, da je župan liberalec bil izvoljen, kriv je bil nekaj ugledni mož iz naših vrst. 23. januar pa je pokazal, da so pristaši SLS v petrovski občini še vedno na vrhuncu. Na dan volitev, ko je bil znan rezultat glasov, so pučjevci kar obledeli in niso mogli verjeti resnici, da njihovo, za ljudstvo popolno stranko vse zapušča. Tudi vožnja volitev z Lorberjevim avtom ni prinesla, po vojski črez noč obogatelemu Tončeku iz Arjevsi in mami Vodenikovi iz Petrovcv zaželjenega uspeha. Da pa bode svet zvedel, kakšne naprednjake imamo tukaj, naj omenim ta le naredni slučaj: Na dan volitev se pripelje pred občinsko pisarno s svojim avtom znani Aparjev France ter stopi v volilni lokal, ne da bi se, kakor oliko zahteva, odkril pred zbrano volilno komisijo, nakar ga gospod komisar vzame v roke in ga poduči, da taki gospodje, koji se tako voziyo, naj znajo tudi toliko olike, da spustijo liča izpod klobuka, kadar pridejo v volilni lokal. Mislimo, da si bode France to naprednost dobro zapomnil.

Smartno ob Paki. Tukajšnji občinski odbor je svoječasno napravil v svoji seji sklep, da se vloži prošnja na pošto in žel. ravnateljstvo za prepis imena pošte in postaje, katera oba urada sta se doslej imenovala Rečica ob Paki. Sedaj je županstvo prejelo odlok, s katerim se ta prošnja rešuje tako, da se v naprej poštni in postajni urad imenujeta Smartno ob Paki. To je zelo pametno, ker so se vedno godile pomote in so pisma, namenjena sem, romala na Rečico ob Savinji. Tudi se nahaja pošta in železniška postaja v vasi Smartno ter tudi na zemljišču kat. občine Smartno, ne pa v vasi Rečica. Vnaprej torej naj vsak, ki pišem sem kako pismo, naslovi pošto Smartno ob Paki.

Matiija Munda:

»Prisegajte, da zmerom zvesti ostanete...«

(Ob stoletnici rojstva Božidarja Raiča)

Te dni (dne 9. februarja) poteče ravno sto let, odkar se je prijaznem griču Zvabu, župnije Sv. Tomaža nad Ormožem rodil mož, ki je zavzemal v drugi polovici preteklega stoletja važno vlogo na kulturnem in političnem polju našega narodnega življenja: Božidar Raič. (Pravzaprav se je Raič pisal Rajh, kakor se še danes pišejo njegovi sorodniki, toda kot navdušen Slovan je svoje hebrejsko ime Matija prestavil v Božidarja, nemški zvonec primek Rajh pa v Raiča.) Oče Jurij, po domače Vriek, je bil poljedelec, sodar in tkalec. Sin Matija je obiskoval ljudsko šolo pri Sv. Tomažu (na Runču takrat še ni bilo šole), nakar ga pošljejo starši kot zelo nadarjenega učenca v gimnazijo, katero je dovršil deloma v Varaždinu, deloma v Zagrebu. Studiral je nato bogoslovje v Gradcu in bil v duhovnika posvečen 31. julija 1850. V počitnicah je pomagal očetu pri sodarski obrti. Kot bogoslovec drugega letnika si je baje sam naredil »lagviček« (sodček). Kaplanoval je na to eno leto v Ljutomeru, dve leti v Slivnici, l. 1853 pa je bil imenovan za profesorja slovenščine na mariborski gim-

naziji. Ker se je pa tukaj odločno potegoval za pravice slovenskega jezika, je moral zavod zapustiti in je bil za kazen nastavljen za kaplana pri Sv. Barbari v Halozah (1860—1870), kjer je na to postal tudi župnik. Leta 1884. je bil kot poslanec izvoljen v državni zbor, kjer je v neštetihi govorih junško zagovarjal pravice slovenskega naroda. A nakopal si je bolezen, moral je v posteljo in v bolnico na Dunaju; ko je malo okrevaj, ga prepeljejo v Ljubano, kjer je 6. junija l. 1886. v krogu svojih tovarišev umrl. To je njegova prva in zadnja slika. Počiva na pokopališču pri Sv. Krištofu v Ljubljani, v grobnici slovenskega pisateljskega društva. Nagrobni govor mu je govoril njegov iskren prijatelj dr. Vošnjak.

Božidar Raič je bil jezikoslovec, pisatelj, politik, po soglasnem mnenju naš najboljši ljudski govornik. Napisal je celo vrsto jezikoslovnih razprav, povesti za prosto ljudstvo, dopisavol je skoraj v vse takratne slovenske liste in se povsod potegoval za zedinjeno Slovenijo, za pravice slovenskega naroda in jezika v šoli in uradu. Natančnejši pregled njegovega pisateljskega delovanja bi čitateljev »Slov. Gospodarja« najbrž ne zanimal, zato prehajam kar na Raiča politika in govornika.

Pravzaprav je naš slovenski narod šele takrat začel živeti svoje zavestno narodno življenje, ko so slovenski rodoljubi vzbudili v širokih plasteh naroda narodno zavest in narodni ponos, ki ju je zamorila večstoletna narodna sužnost. To se je zgodilo zlasti v dobi slovenskih taborov, velikih ljudskih manifestacij, ki so jih prirejali štajerski rodoljubi od leta 1868. do 1872 po vsej Sloveniji. I oleg dr. Zarnika je bil najznamenitejši govornik na teh taborih ravno Božidar Raič. Jedro Raičevih taborških govorov, bodisi potem na prvem slovenskem taboru v Ljutomeru dne 9. avgusta leta 1868, bodisi v Ormožu (8. avgusta leta 1869.), ali v Zalcu (saj se je udeležil menda vseh), je bila vedno zahteva, da morajo biti osnovne šole čisto slovenske, v srednjih šolah učni jezik slovenski, in pa zahteva po zedinjeni Sloveniji. »Bil je prvi govornik za ljudstvo, njegov krepki glas je pridirjal na vse strani, da so pri taborih, ko je zbrano bilo večih do 10 tisoč poslušalcev, ga slišali tudi najbolj oddaljeni. In govoriti je znal in s svojo ognjevito besedo segati vsem v srca, ker so vsi čutili, da kar govori, mu prihaja iz srca, ki je poznalo edino ljubezen, svoj slovenski narod.« (Dr. Josip Vošnjak: Spomini. Str. 163.) Ko je na ljudskem taboru v Ormožu dne 9. avgusta leta 1868. s svojim gromovitim glasom pozval narod: »Prisegajte, da zmerom zvesti ostanete svojemu slovenskemu narodu in domovini! Prisegajte!«, so se vzdignile vse roke in odmevali so tisočeri klici: »Prisegamo!«

Svojih govorov navadno ni pisal, njegovi govori niso bili učeno sestavljeni, o predmetu, o katerem je mislil govoriti, je nekaj časa razmišljal, potem pa stopil na govorniški oder in beseda mu je tekla navadno gladko. Bil je rojen govornik. Tako je bil zamaknjen v svoj govor, da še telesnih bolečin ni čutil. dr. Vošnjak pripoveduje v svojih »Spominih«, da je na taboru v Ormožu nekoč zapžzil med Raičevim govorom, da mu kri kaplja iz desne roke. Tesar, ki je zbijał oder, je zabil en žrebelj tako nerodno, da je konec žreblja molel iz deske. Ko je Raič v svoji navdušenosti udaril po deski, mu je žrebelj predrl kožo na roki, ne da bi on sam to zapazil. S tem je dejanski pokazal, da je pripravljen tudi svojo kri preliti za svoj narod. — *lojka*

Kot politik je bil Raič zelo agilen, v deželnem in državnem zboru je vložil nešteto interpelacij v korist svojih volilcev iz ptujškega okraja. Nerač se je posvetil politiki. Ko so ga prišli trije njegovi prijatelji iz Ptuja prigovarjati, naj prevzame kandidacijo za državni zbor, jim je rekel: »I-red desetimi leti bi bil rad poslanec, sedaj se pa ne čutim več zmognega.« Ker pa prijatelji niso odnehali, jim je rekel: »Veliko sem se že žrtvoval, pa če še to žrtve zahtevate, pošljite me v Beč, pa me ga ne bo več.« Tako se je tudi zgodilo. Politika, oziroma ponesrečen parlamentarni nastop, mu je skopal prerani grob. Na proračunski seji naučnega ministra dne 19. marca 1886 je bil Raič določen kot govornik. Svoj govor si je napisal ter ga bral, kar pa je bilo po pravilniku zabranjeno. Predsednik dr. Smolka ga prekine z opazko: »Im Parlamente wird gesprochen, nicht gelesen« in mu odvzame besedo. To je pa Raič kot proslavljeni govornik slovenskih taborov smatral za svojo največjo žalitev, tega njegova moška duša ni strpela. Zbolel je vsled tega in kmalu na to umrl.

Raičeva doba slovenskih taborov in pa naša doba sta si v marsičem podobni. Saj naš slovenski narod še vedno bije boj za svojo narodno in kulturno samostojnost, saj še vedno zahtevamo zedinjeno Slovenijo in se borimo za veljavo slovenskega jezika v šolah in uradih, samo s to razliko, da je v Raičevi dobi bil ta boj naperjen proti zatiralcem od strani tujega germanskega naroda, dočim velja danes ta boj onim oblastnikom sorodne bratske krvi, ki hočejo zbrisati s površja vsak sled slovenstva. Niso li zborovanja naše SLS, ki še vedno ščiti prapor slovenstva, kakor nekdanj slovenski tabori? »Mi hočemo živeti, mi nečemo umreti«, to je naše geslo nekdanj in sedaj, to bo naše geslo tudi v bodočnosti. Zadržne volitve v deželne zbornice so to potrdile. Nismo protidržavni elementi, mi ljubimo to državo, ki je plod naših stoletnih sanj, smo pa in ostanemo Slovenci, ne pustimo si od nikogar uničevati svojih kulturnih dobrin, zahtevamo samo pravice, ki jih lahko zahteva svobodni narod v svobodni državi. Ker smo Slovenci, je naša prva dolžnost, da čuvamo vse to, kar spada k bistvu slovenskega naroda, katerega člani smo po rojstvu, to je njegov jezik, vera, kultura in tradicija. Trije narodi tvorimo našo državo, vsak zase skušajmo dvigniti svojo kulturo do najvišje stopnje, Slovenci ostanimo Slovenci, Hrvati Hrvati, Srbi pa Srbi, vsi skupaj ustvarjamo eno etnotno jugoslovansko kulturo in po eventualnem posredovanju posebnih vrednot zidajmo pod eno državno streho dom sreče in zadovoljstva, ki so ga v duhu gledali vsi veliki naši mozeje od Triglava do Vardara.

Časi so pa danes taki, da bi še rabili Raičev, ki bi nam na slovenskih taborih klicali: »Prisegajte, da zmerom zvesti ostanete svojemu slovenskemu narodu in domovini!« Mogoče nas čaka še huda borba a upanje na končno zmago nam daje pogum. Zakaj narod, ki noče umreti, ne umrje.

Broj 7031/14-1926.

Dražba lova.

Lovska pravica krajevne občine Z a b l e k se da potom javne dražbe do 31. marca 1934 v zakup. Dražba se vrši v četrtek, dne 3. marca 1927 ob pol 13. uri v prostorih občinskega urada v Slov. Bistrici, to je na uradnem dnevu.

Sreski poglavar v Mariboru, desni breg, dne 27. januarja 1927. 134 Poljanec s. r.

Broj 415/2-1927.

Dražba lova.

Lovska pravica krajevne občine H r a s t o v e c se da potom javne dražbe do 31. marca 1933 v zakup. Dražba se vrši v četrtek, dne 3. marca t. l., ob 12. uri v prostorih občinskega urada v Slov. Bistrici, t. j. na uradni dan.

Sreski poglavar v Mariboru, desni breg, dne 27. januarja 1927. 133 Poljanec s. r.

«ka Antea Harih in Marija Waldhuber v krogu svojega ožjega rodstva. Zlati ženin je iz starodavne rodbine Harihove, ki je gospodarila na Vrblavem posestvu na Slemenu, zlata nevesta pa iz rodbine Waldhuberjev, ki so živeli na Jegičevem gruntu. Občo pozornost je vzbujala zlata nevesta s svojo živahnostjo in korajžo ter srčkane vaukinje, ki so svoji babici in dedku govorile pretepe napitnice. Zares, zdravo je bivali na svežem planinskem zraku! Tu narod biva še krepak! Lepa slovesnost bo ostala vsem v trajnem spominu.

Sv. Križ pri Mariboru. Naše vrle igralko so nam na Svečnico ropet pokazale, kaj premore gorečnost za izobrazbo! Oh ti podredna svojeglavna Minka! En čas se je zdela, da boš zmagala svoje stroge gospodinje in tiste hude dekletke, nazadnje si pa le prišla ponižna in skesana domov k svoji ljubi mami in k svojima dobrima sestricama! Tako si se jim usmilla, ker so te povsod naglali iz službe, da je še nam gledalcem bilo težko pri srcu! No, potem si pa bila le srečna, ko si dosegla odpuščenje pri strogi gospe Mazinec, in ko so ti podale roko Hermina in Pavlina! Zakaj pa nisi prej ubogala dobrohotne Fani, ki te je svarila pred nepremišljenimi koraki! Huda Kata te je malo preveč silila z šganji — pa saj si bila sama kriva, ker si jih zabelila s listo mastjo, ki je bila za čevlje mazati! Zares, lepo je bilo! Le večkrat še kaj takega!

Gor. Sv. Kungota. Da se naše katoliško Prosvetno društvo giblje, dokaz prekrasna igra dne 2. februarja »Pastirci in kraljice«, ki so jo prav lepo odigrali udeje našega društva. Bil je sicer ples v vasi, a ljudje željni poštenega razvedrila, prišli so v mogočnem številu ter napolnili šolski prostor do zadnjega kotička. Vnovič si videl moške in ženske iz sosednjih župnij, ki se niso ustrašili daljnega pota. Predavanje o igri je izborna izpeljala šolska deklica, hčerka g. grofa Bubna, nakar je Avguštin Žizek navdušeno deklamiral Gregorčičevo pesem. Igralci so se res potrudili ter so bili od občinstva burno aklamirani. Tako se dela na prosvetnem polju tukaj na jezikovni meji, kjer še je bilo pred malo časa pred prevarom živahno raznarodovanje za famozno »Südmarko«. Zato pa prosimo vse č. gg. duhovnike in druga dobra srca, ki ste prešli »milo prošnjo« s položnico, da velikodušno priskočite na pomoč z denarno podporo, da si letos postavimo ožir, preuredimo cerkveno hišo v Društveni dom. Obmejne postojanke so predvsem potrebne izdatne pomoči, tolikokrat tukaj, ker ima mladina veliko veselje do narodnega in prosvetnega dela. Starejši ljudi bo težko pridobiti za narodno idejo, gre, da vsaj mlajši rod vzgajamo v narodnem duhu, ter da mu vcepimo gorečo ljubezen do zlatega maternega nam jezika in do rojstne slovenske grude. Vsem blagim dobrotnikom se bo naša mladina bogato oddolžila v vstrajnem prosvetnem delu ter obljubila, da bo jezikovna obmejna postojanka Gor. Sv. Kungota postala močna trdnjava v narodnem in verskem oziru.

Gorja Sv. Kungota. Nova zvezda se je prikazala v Gornji Sv. Kungoti. Zvest pristaš Radiča prerokuje — ljudje čujte — ljudne reči trosi okoli te klobasarije: Pravi, da naša katoliška vera bo še samo malo časa trajala, potem bo pa izginila kakor meg. Lutrova vera bo pa ostala do konca sveta. Pravi, da je zato tudi Luter izstopil iz katoliške vere, ker je znal, da bo trajala le malo časa. Hop, prerok, Jaka, sedaj si ga polomil, pa ne, ta človek zna strašno dobro cerkveno zgodovino — ubogi mi, kaj naj začnem? No to je še tolažba, da je to zadnji zdihljivi aboge propadle stranke, no, ne to take sile, očka, le potolažite se, Lutra pa si lepo v žakelj zvežite, da se ne razpase po župniji.

Sv. Rupert v Slov. gor. Bralno društvo vabi v nedeljo, 20. t. m. cenjeno občinstvo na uprizoritev lepe podučljive igre »Mlinar in njegova hči«, ki se vrši ob tretji uri popoldne v prostorih stare šole.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Tragična smrt. Dne 31. jan. so se zjutraj v Podgorcih pri ženinu Ivanu Zorko zbirali gostje, da bi šli na Brsnico po njegovo nevesto, Matildo Hanželič; med njimi je bila tudi 46 letna vdova iz Brsnice, Ana Marin vlg. Zihavec. Pri običajnem zajutruj ko kar zadene na desno stran lica in v levo roko kap. Poslali so takoj po duhovnika in po zdravnika v Muretince. Toda domači župnik ji ni mogel drugega podeliti, kot sv. poslednje olje; a zdravnik je dal injekcije in konstatiral, da se bliža katastrofa; in je res še isti dan ob 1. popoldne izdihnila. Po smrti svojega moža, Franca Marin, ki je leta 1918 kot vojak umrl v Olemcu, je živela vzgladno kot vdova in skrbna mati svojim štirim nepreskrbljenim otrokom. Blag ji spomin in pomilovanje žalostnim svatom.

Sv. Bollenk pri Središču ob Dravi. Volitve v oblastne skupščine so spravile naše samostojne, pravilno nesamostojne, ki so se v teku treh let iz strastnih liberalcev prelevili v razne stranke, tako 1. v demokrate, 2. v samostojne kmetijske ter 3. zašli Radiču, ob vsi pamet. Gospod Stipica Radič pri večini naših še tako zagrizenih sovražnikov naše mogočne Slovenske ljudske stranke ne vleče, ker je vsakomur znano, da je Stipica varal ves hrvaški narod; Bollenčani, po večini prebrisane glave, se ne dajo farbati od Radičevih agentov, kakor so to Rojs itd., izjemo delajo le Zabavniki. Samostojneži, današnji radičevci so z vso sigurnostjo računali na popolno zmago, a doživeli so razočaranje in popoln poraz. Franc Zabavnik iz Vodrane je hotel pridobiti volitve z žganjem, obljubil pa tri buteljske žganja vsakemu volilcu, ki bi volil Radičeve kandidate. Vse to ni pomagalo! — Nekateri so menda žganje popili, a volili so po svoji vesti in pameti. Čast jim! Izid volitev to dobro kaže, kajti samostojneži in radičevci so nazadovali od volitev v narodno skupščino za 74 glasov; prej 125 glasov, sedaj le 51 in še te le po milosti nekaterih kratkovidnežev. Želimo in upamo, da se v prihodnje spametujejo ter poslušajo naše moze. Večina nekdanjih samostojnežev je bila pač mnenja, da nikalor ne gre iti po navodilu gg. Zabavnikov, ki zmiraj vse pokvarijo. Ciril Zabavnik je priredil nekaj zaupnih sestankov v prilog radičevcev. Vsi ti sestanki so bili brezuspešni, ter je moral pobežniti imenovani povsod. Zadnje dni pred volitvami so poklicali uskoka Rojsa iz Ormoža, no, ta je za vsezadnje pokvaril vse, še dobri pristaši Samostojne stranke so pri volitvah glasovali z našo SLS, ali pa se, vsaj nekateri, volitve sploh vzdržali. Na volilnih sestankih pri Gregorinčiču na Kogu in pri Zabavniku v Jastrebcih je Rojs po 1 in pol ure kričal, kdel in zabavljajl čez vse. Vseprek je zmerjal s tatovi, lumpi, goljufi itd. Vsak poštenjak, ne pristaš naše stranke, se je zgražal nad govorom tega človeka. Na zadnjem sestanku ni mnogo manjkalo, da bi Rojsa lastni pristaši postavili na hladno, kamor je apadal. Vse kaj drugega so bili sestanki naše zmagovite SLS, na kojih je mirno, dostojno in v izvrstno zasnovanem govoru poročal naš kandidat, viničar g. Peter Rozman. Da so njegove besede padle na rodovitna tla, so pokazale volitve. Čast gre vsem našim volilcem! Izvrstno so se držali Godeninci, Vodranci, Jastrebcji, Kog, Gomila — tudi Vitan, Lačaves, Brezovčak in Zasavci so bili to pot po večini naši.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Izkaz darov za pogorelece v Apačah pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Podpisani odbor je prejel naslednje prispevke: zbirka 70 Din, posl. Ivan Vesenjak 6000 Din, č. g. župnik Ogrizek 10 Din; po g. srezkem poglavarju dr. Vencič Hranilnica in posojilnica v Ptuj 1000 Din in Kreditna banka v Ptuj 300 Din; č. g. župnik Ivan Goričan 100 Din; Staj. hranilnica v Gradcu na pobudo g. ravnatelja Majcena (po srez. pogl. v Ptuj) 4000 Din, Posojilnica v Mariboru 1000 Din, g. Ivan Traun, trgovec, Ptujška gora 200 Din, Južnoštajerska hranilnica v Celju 500 Din, Ljudska posojilnica v Celju 200 Din, Trgovska zadruga v Ptuj 1000 Din, Posojilno društvo v Ptuj 2500 Din, Kmečka hranilnica in posojilnica v Ptuj 1000 Din; škofjska zbirka po cerkvah lavantinske škofije 25000 Din. — Skupno: 17.880 Din. — Izven pomožnega odbora se je pogorelec razde-

lilo: podpora velikega župana v Mariboru po 4000 Din, in drž. podpora po 39000 Din, katero je s svojim neumornim prizadevanjem izposloval narodni poslanec gospod Vesenjak. Njemu in vsem blagim darovalcem, zlasti pa še pred. lav. škofijstvu, ki je s svojo zbirko odprlo toliko dobrodelnih rok, izreka podpisani odbor imenom bednih pogorelecev najprisrčnejšo zahvalo: Bog plati! — Pomožni odhor za pogorelece v Apačah pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, dne 31. decembra 1926.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Tukajšnji esperantisti so priredili v nedeljo, dne 30. jan. t. l. v gostini gospoda Jakoba Novak, svoj družabni večer z igro, srečolovom itd., ki je bil zelo dobro obiskan. Tudi veselogra »Stari grehi«, je pod spretnim vodstvom našega splošno priljubljenega zdravnika g. dr. Pirnata, prav dobro uspela, zakar mu bodi izrečena najlepša zahvala. Hvala tudi vsem, ki so, bodisi kot darovalci dobrotkov, igralci, gostje ali na kakšen način pripomogli k uspehu prireditve in prosimo, da nam ostanejo tudi v bodoče tako naklonjeni. Hvala povsem cenj. gostom iz Maribora, Hoč, Ruš in Fale, ki so se pa morali, žalibog, radi neugodnih prometnih zvez takoj po igri vrniti. Na svidenje!

Makole. Naša društva pridno delajo. Dne 26. decembra pr. l. je priredilo Prosvetno društvo igro »Krivopriševnik«. Društveni sestanki se vrše redno vsak mesec. Orlovska organizacija napreduje. S svojimi poučnimi sestanki in s telovadbo trga mladino gostilnam in vzgaja v pomoč in ponos staršem in narodu. Vas fantje, kateri se niste v orlovski organizaciji, vas vaši tovariši vzbijajo v orlovske vrste, da z njimi skupno korakate skozi pot življenja k svojemu cilju. Raznik Brezmadežne 8. dec. smo tudi dostojno proslavili Orli in Orlice s skupnim sv. obhajilom. Naši Orličji in Orličice tudi pridno telovadijo. Vas vse, ki ljubite mladino in katoliška društva pa prosimo, da jo podpirate, saj ona je bodočnost naroda. Bog živi!

Slovenjgradec. Volitve v oblastno skupščino so se izvršile pri nas povsem mirno in v lepem redu. Kakor znano, je odnesla zmago na celi črti naša Slovenska ljudska stranka. Po objavljenem rezultatu so pa tudi naši nasprotniki znali prenašati njih temeljit poraz v splošnem še dosti možato in dostojno. Izjemo je delal samo neki Čreslovnik, pisar pri okrajnem sodišču, katerega je popolna in sijajna zmaga našega poštenega ljudstva strahovito razburila. Svojemu nezadovoljstvu o izidu volitev je dal duška s tem, da je v Gollovi gostilni razgrajal skoro do polnoči ter pri tem izbruhal dokaj najnesramnejših psov na naše volilce meščane in kmečkega stanu, kar si bomo dobro zapomnili. Da bo pa javnost zaznala, kakoga kova in značaja ta gospod je, še povemo to, da je ob času Korošec—Davidovičeve vlade prišel k nekemu sestanku članov Slovenske ljudske stranke ter tam priložil svoj vstop v krajno organizacijo SLS v Slovenjgradu, nakar je bil tudi vpisan, toda ko nam je pozneje zopet hrbet obrnil, nismo prav nič žalovali za njim. Priporočamo tega gospoda dež. sodnemu svetniku in smo prepričani, da ga bo primerno podučil, kako se je treba vesti tudi izven službe uslužbencu, ki ima svoj kruh od davkoplačevalcev, kateri pač ne bodo trpeli, da bi jih kdorkoli javno zasramoval zaradi njih političnega mišljenja.

Saleška dolina. Zadnjič smo v odstotkih pojasnili, kako so se posamezne občine v naši dolini udeleževale volitev dne 23. jan. in kako so volile glede na pripadnost k naši stranki. Poglejmo še, koliko so dobile nasprotnne stranke v posameznih občinah. Druga skrinjica je bila združenih socialdemokratov. Razmeroma največ je dobila ta skrinjica v občini Skale, kjer je dosegla 41% vseh oddanih glasov, za njo pride Velenje s 35%, potem Soštanj z 28%, Topolšičica z 21%, St. Ilj z 15%, St. Janž z 8% in St. Andraž z 1%. Tretja skrinjica je bila Puceljeva. Največ odstotkov oddanih glasov je dosegla v občini Topolšičica, in sicer 12,9%, za njo pride St. Janž z 7%, potem Soštanj z 0,9%, Velenje z 0,8%, Skale z 0,7%, St. Ilj z 0,5%, St. Andraž z 0%. Zerjavovi demokrati so dobili razmeroma največ v Soštanju, namreč 20%, potem v Velenju 8%, v St. Andražu 4,8%, v St. Ilju 4,39%, v Topolšičici 4,32%, v Skalah 2% in v St. Janžu 0,8%. Razmeroma je torej socialdemokratov največ v Skalah, najmanj v St. Andražu. Samostojnih kmetijev ali Pucelj-radičevcev je razmeroma največ v Topolšičici 12,9%, najmanj v St. Andražu nič. Zerjavovcev je največ v Soštanju: 20%, najmanj v St. Janžu: 0,8%. Celotno razmerje strank v Saleški dolini je za našo stranko 68%, za soc. demokrate 18%, za Zerjavovce 9%, za Pucelj-radičevce 4%; desetink v tem slučaju nismo poštevali.

Petrovci. Marsikateri izven naše občine je mislil, da vsled tega, ker imamo župana iz vrst Puceljvih pristašev, je ljudstvo naše občine že po večini in liberalnem taboru, da je župan liberalec bil izvoljen, kriv je bil nekaj ugledni mož iz naših vrst. 23. januar pa je pokazal, da so pristaši SLS v petrovski občini še vedno na vrhuncu. Na dan volitev, ko je bil znan rezultat glasov, so puceljevci kar obledeli in niso mogli verjeti resnici, da njihovo, za ljudstvo popolno stranko vse zapušča. Tudi vožnja volitev z Lorberjevim avtom ni prinesla, po vojski črez noč obogatelemu Tončeku iz Arjevsi in mami Vodenikovi iz Petrovcv zaželjenega uspeha. Da pa bode svet zvedel, kakšne naprednjake imamo tukaj, naj omenim ta le naredni slučaj: Na dan volitev se pripelje pred občinsko pisarno s svojim avtom znani Aparjev France ter stopi v volilni lokal, ne da bi se, kakor oliko zahteva, odkril pred zbrano volilno komisijo, nakar ga gospod komisar vzame v roke in ga podučil, da taki gospodje, koji se tako voziyo, naj znajo tudi toliko olike, da spustijo liča izpod klobuka, kadar pridejo v volilni lokal. Mislimo, da si bode France to naprednost dobro zapomnil.

Smartno ob Paki. Tukajšnji občinski odbor je svoječasno napravil v svoji seji sklep, da se vložijo prošnja na pošto in žel. ravnateljstvo za prepis imena pošte in postaje, katera oba urada sta se doslej imenovala Rečica ob Paki. Sedaj je županstvo prejelo odlok, s katerim se ta prošnja rešuje tako, da se v naprej poštni in postajni urad imenujeta Smartno ob Paki. To je zelo pametno, ker so se vedno godile pomote in so pisma, namenjena sem, romala na Rečico ob Savinji. Tudi se nahaja pošta in železniška postaja v vasi Smartno ter tudi na zemljišču kat. občine Smartno, ne pa v vasi Rečica. Vnaprej torej naj vsak, ki pišem sem kako pismo, naslovi pošto Smartno ob Paki.

Matija Munda:

»Prisegajte, da zmerom zvesti ostanete...«

(Ob stoletnici rojstva Božidarja Raiča)

Te dni (dne 9. februarja) poteče ravno sto let, odkar se je prijaznem griču Zvabu, župnije Sv. Tomaža nad Ormožem rodil mož, ki je zavzemal v drugi polovici preteklega stoletja važno vlogo na kulturnem in političnem polju našega narodnega življenja: Božidar Raič. (Pravzaprav se je Raič pisal Rajh, kakor se še danes pišejo njegovi sorodniki, toda kot navdušen Slovan je svoje hebrejsko ime Matija prestavil v Božidarja, nemški zvonec primek Rajh pa v Raiča.) Oče Jurij, po domače Vriek, je bil poljedelec, sodar in tkalec. Sin Matija je obiskoval ljudsko šolo pri Sv. Tomažu (na Runču takrat še ni bilo šole), nakar ga pošljejo starši kot zelo nadarjenega učenca v gimnazijo, katero je dovršil deloma v Varaždinu, deloma v Zagrebu. Studiral je nato bogoslovje v Gradcu in bil v duhovnika posvečen 31. julija 1850. V počitnicah je pomagal očetu pri sodarski obrti. Kot bogoslovec drugega letnika si je baje sam naredil »lagviček« (sodček). Kaplanoval je na to eno leto v Ljutomeru, dve leti v Slivnici, l. 1853 pa je bil imenovan za profesorja slovenščine na mariborski gim-

naziji. Ker se je pa tukaj odločno potegoval za pravice slovenskega jezika, je moral zavod zapustiti in je bil za kazen nastavljen za kaplana pri Sv. Barbari v Halozah (1860—1870), kjer je na to postal tudi župnik. Leta 1884. je bil kot poslanec izvoljen v državni zbor, kjer je v neštetihi govorih junško zagovarjal pravice slovenskega naroda. A nakopal si je bolezen, moral je v posteljo in v bolnico na Dunaju; ko je malo okrevajl, ga prepeljejo v Ljubano, kjer je 6. junija l. 1886. v krogu svojih tovarišev umrl. To je njegova prva in zadnja slika. Počiva na pokopališču pri Sv. Krištofu v Ljubljani, v grobnici slovenskega pisateljskega društva. Nagrobni govor mu je govoril njegov iskren prijatelj dr. Vošnjak.

Božidar Raič je bil jezikoslovec, pisatelj, politik, po soglasnem mnenju naš najboljši ljudski govornik. Napisal je celo vrsto jezikoslovnih razprav, povesti za prosto ljudstvo, dopisavol je skoraj v vse takratne slovenske liste in se povsod potegoval za zedinjeno Slovenijo, za pravice slovenskega naroda in jezika v šoli in uradu. Natančnejši pregled njegovega pisateljskega delovanja bi čitateljev »Slov. Gospodarja« najbrž ne zanimal, zato prehajam kar na Raiča politika in govornika.

Pravzaprav je naš slovenski narod šele takrat začel živeti svoje zavestno narodno življenje, ko so slovenski rodoljubi vzbudili v širokih plasteh naroda narodno zavest in narodni ponos, ki ju je zamorila večstoletna narodna sužnost. To se je zgodilo zlasti v dobi slovenskih taborov, velikih ljudskih manifestacij, ki so jih prirejali štajerski rodoljubi od leta 1868. do 1872 po vsej Sloveniji. I oleg dr. Zarnika je bil najznamenitejši govornik na teh taborih ravno Božidar Raič. Jedro Raičevih taborskih govorov, bodisi potem na prvem slovenskem taboru v Ljutomeru dne 9. avgusta leta 1868, bodisi v Ormožu (8. avgusta leta 1869.), ali v Zalcu (saj se je udeležil menda vseh), je bila vedno zahteva, da morajo biti osnovne šole čisto slovenske, v srednjih šolah učni jezik slovenski, in pa zahteva po zedinjeni Sloveniji. »Bil je prvi govornik za ljudstvo, njegov krepki glas je pridirjal na vse strani, da so pri taborih, ko je zbrano bilo večih do 10 tisoč poslušalcev, ga slišali tudi najbolj oddaljeni. In govoriti je znal in s svojo ognjevito besedo segati vsem v srca, ker so vsi čutili, da kar govori, mu prihaja iz srca, ki je poznalo edino ljubezen, svoj slovenski narod.« (Dr. Josip Vošnjak: Spomini. Str. 163.) Ko je na ljudskem taboru v Ormožu dne 9. avgusta leta 1868. s svojim gromovitim glasom pozval narod: »Prisegajte, da zmerom zvesti ostanete svojemu slovenskemu narodu in domovini! Prisegajte!«, so se vzdignile vse roke in odmevali so tisočeri klici: »Prisegamo!«

Svojih govorov navadno ni pisal, njegovi govori niso bili učeno sestavljeni, o predmetu, o katerem je mislil govoriti, je nekaj časa razmišljajl, potem pa stopil na govorniški oder in beseda mu je tekla navadno gladko. Bil je rojen govornik. Tako je bil zamaknjen v svoj govor, da še telesnih bolečin ni čutil. dr. Vošnjak pripoveduje v svojih »Spominih«, da je na taboru v Ormožu nekoč zapžzil med Raičevim govorom, da mu kri kaplja iz desne roke. Tesar, ki je zbijał oder, je zabil en žrebelj tako nerodno, da je konec žreblja molel iz deske. Ko je Raič v svoji navdušenosti udaril po deski, mu je žrebelj predrl kožo na roki, ne da bi on sam to zapazil. S tem je dejanski pokazal, da je pripravljen tudi svojo kri preliti za svoj narod. — *lojka*

Kot politik je bil Raič zelo agilen, v deželnem in državnem zboru je vložil nešteto interpelacij v korist svojih volilcev iz ptujškega okraja. Nerač se je posvetil politiki. Ko so ga prišli trije njegovi prijatelji iz Ptujja prigovarjati, naj prevzame kandidacijo za državni zbor, jim je rekel: »I-red desetimi leti bi bil rad poslanec, sedaj se pa ne čutim več zmognega.« Ker pa prijatelji niso odnehali, jim je rekel: »Veliko sem se že žrtvoval, pa če še to žrtve zahtevate, pošljite me v Beč, pa me ga ne bo več.« Tako se je tudi zgodilo. Politika, oziroma ponesrečen parlamentarni nastop, mu je skopal prerani grob. Na proračunski seji naučnega ministra dne 19. marca 1886 je bil Raič določen kot govornik. Svoj govor si je napisal ter ga bral, kar pa je bilo po pravilniku zabranjeno. Predsednik dr. Smolka ga prekine z opazko: »Im Parlamente wird gesprochen, nicht gelesen« in mu odvzame besedo. To je pa Raič kot proslavljeni govornik slovenskih taborov smatral za svojo največjo žalitev, tega njegova moška duša ni strpela. Zbolel je vsled tega in kmalu na to umrl.

Raičeva doba slovenskih taborov in pa naša doba sta si v marsičem podobni. Saj naš slovenski narod še vedno bije boj za svojo narodno in kulturno samostojnost, saj še vedno zahtevamo zedinjeno Slovenijo in se borimo za veljavo slovenskega jezika v šolah in uradih, samo s to razliko, da je v Raičevi dobi bil ta boj naperjen proti zatiralcem od strani tujega germanskega naroda, dočim velja danes ta boj onim oblastnikom sorodne hratske krvi, ki hočejo zbrisati s površja vsak sled slovenstva. Niso li zborovanja naše SLS, ki še vedno ščiti prapor slovenstva, kakor nekdanj slovenski tabori? »Mi hočemo živeti, mi nečemo umreti«, to je naše geslo nekdanj in sedaj, to bo naše geslo tudi v bodočnosti. Zadržne volitve v deželne zloze so to potrdile. Nismo protidržavni elementi, mi ljubimo to državo, ki je plod naših stoletnih sanj, smo pa in ostanemo Slovenci, ne pustimo si od nikogar uničevati svojih kulturnih dobrin, zahtevamo samo pravice, ki jih lahko zahteva svobodni narod v svobodni državi. Ker smo Slovenci, je naša prva dolžnost, da čuvamo vse to, kar spada k bistvu slovenskega naroda, katerega člani smo po rojstvu, to je njegov jezik, vera, kultura in tradicija. Trije narodi tvorimo našo državo, vsak zase skušajmo dvigniti svojo kulturo do najvišje stopnje, Slovenci ostanimo Slovenci, Hrvati Hrvati, Srbi pa Srbi, vsi skupaj ustvarjamo eno etnotno jugoslovansko kulturo in po eventualnem posredovanju posebnih vrednot zidajmo pod eno državno streho dom sreče in zadovoljstva, ki so ga v duhu gledali vsi veliki naši mozeje od Triglava do Vardara.

Časi so pa danes taki, da bi še rabili Raičev, ki bi nam na slovenskih taborih klicali: »Prisegajte, da zmerom zvesti ostanete svojemu slovenskemu narodu in domovini!« Mogoče nas čaka še huda borba a upanje na končno zmago nam daje pogum. Zakaj narod, ki noče umreti, ne umrje.

Broj 7031/14-1926.

Dražba lova.

Lovska pravica krajevne občine Z a b l e k se da potom javne dražbe do 31. marca 1934 v zakup. Dražba se vrši v četrtek, dne 3. marca 1927 ob pol 13. uri v prostorih občinskega urada v Slov. Bistrici, to je na uradnem dnevu.

Sreski poglavar v Mariboru, desni breg, dne 27. januarja 1927. 134 Poljanec s. r.

Broj 415/2-1927.

Dražba lova.

Lovska pravica krajevne občine H r a s t o v e c se da potom javne dražbe do 31. marca 1933 v zakup. Dražba se vrši v četrtek, dne 3. marca t. l., ob 12. uri v prostorih občinskega urada v Slov. Bistrici, t. j. na uradni dan.

Sreski poglavar v Mariboru, desni breg, dne 27. januarja 1927. 133 Poljanec s. r.